

Jeho provedením pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvem školství a národní osvěty.

(Vyhlášeno v 56. částce Sb. z. a n. dne 16. června 1922.)

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. června 1922, č. 174, jímž provádí se zákon ze dne 17. února 1922, čís. 86 Sb. z. a n., kterým se omezuje podávání alkoholních nápojů.

Podle zákona ze dne 17. února 1922, čís. 86 Sb. z. a n., kterým se omezuje podávání alkoholních nápojů, nařizuje se toto:

§ 1. — Nápoje, obsahující nejvýše 0.5% vol. alkoholu, nepovažují se za alkoholní nápoje. Míní se tím ovšem jen alkoholu prosté nápoje jako takové vyrobené a nikoli nápoje teprve zředěním alkoholních nápojů připravované. Jsou to na př. alkoholu prostá vína, alkoholu prostá ovocná vína a alkoholu prostá piva.

Požítím alkoholních nápojů na místě rozumí se použití jich ve všech místnostech a místech, jimiž živnostník disponuje, podávají-li se tam alkoholní nápoje po živnostensku.

Zákaz podávati alkoholní nápoje dětem a mladistvým vztahuje se na každé množství alkoholních nápojů, na př. i na takové množství, jehož se požívá při tak zv. připíjení (zavdávání).

§ 2. — Kdo podává alkoholní nápoje, dopouští se přestupku, podává-li je dětem a mladistvým osobám odnášejícím je mimo výčep, bylo-li mu známo z výslovného prohlášení rodičů, případně osob, jimž tyto děti a mladistvé osoby jsou svěřeny, nebo mohl-li mít z určitých okolností odůvodněné podezření, že alkoholní nápoje odnášené mimo výčep nejsou určeny k požívání osobám dle zákona k tomu oprávněným.

Zákaz podávati alkoholní nápoje vztahuje se i na všechny děti a mladistvé, kteří jsou buď stále anebo jen přechodně zaměstnáni v živnostenských podnicích jmenovaných v odst. 1. § 1 zákona.

§ 3. — Kdo jest zodpověden za vedení živnostenských podniků uvedených v odst. 1. § 1 zákona, jest povinen poučiti své zaměstnance i jiné osoby, jimž svěří obsluhu hostů, o zákazu podávati alkoholní nápoje dětem a mladistvým a přesvědčiti se o jejich spolehlivosti.

§ 4. — Teprve osobám překročivším 16. rok věku smí ve veřejných místnostech a místech uvedených v odst. 1. § 1 zák. k požití na místě býti podáváno pivo a víno (ovocné víno), a teprve osobám překročivším 18. rok věku směji býti podávány i jiné alkoholní nápoje.

Vzhledem k tomu jest každý, kdo podává alkoholní nápoje, povinen odepříti je osobě očividně mladistvé, případně jako takové známé, a osobě, u níž může vzejíti pochybnost o jejím zákonem předepsaném stáří, neprokáže-li se osoba tato úředním potvrzením, že dokonala 16., případně 18. rok věku.

Úředním potvrzením podle odst. 1. § 3 zák. rozumějí se všeobecné občanské legitimace, jakož i jiné úřední průkazy, z nichž jsou patrný jak totožnost osoby, tak i její věk určený dnem a rokem narození.

§ 5. — Podle odst. 3. § 3 zák. nesmějí se při tanečních zábavách vůbec nikomu podávati jiné alkoholní nápoje kromě piva a vína (ovocného vína), a to ani jako přísady k jiným dovoleným nápojům (k čaji, kávě a pod.).

§ 6. — Při prvním přestoupení zákona budiž dána pouze úřední výstraha, ústní (protokolární) nebo písemná.

§ 7. — Ve všech místnostech a na všech místech uvedených v odst. 1.

§ 1 zák. jest vyvěsiti na nápadném místě dobře čitelnou vyhlášku o zá-
kazu zákonem stanoveném a o trestnosti jeho přestoupení.

§ 8. — Kontrolou pověřují se orgány veřejné správy státní, munici-
pální a obecní, zvláště orgány policejní.

§ 9. — Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 10. — Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr veřejného
zdravotnictví a tělesné výchovy se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 58. částce Sb. z. a n. ze dne 20. června 1922.)

Péče o válečné poškozence.

**Nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. června 1922, č. 181,
o lékařských prohlídkách válečných poškozenců.**

Na základě § 26, odst. 3., a § 35, odst. 2., zákona ze dne 20. února 1920,
č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.,
nařizuje se toto:

§ 1. — ⁽¹⁾ Váleční poškozenci světové války (§ 1 zákona ze dne 8. dubna
1919, č. 199 Sb. z. a n.), jejichž nárok na důchod podle zákona ze dne 20.
února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb.
z. a n., závisí na snížení výdělečné schopnosti (§§ 8, 17, 25 tohoto zákona),
jsou povinni, pokud se tak dosud nestalo a kdykoli toho bude potřeba, po-
drobiti se lékařským prohlídkám.

⁽²⁾ Z prohlídek těchto jsou vyjmuti vojenští gážisté, poddůstojníci z po-
volání a jejich příslušníci a pozůstalí (§ 44 zákona).

§ 2. — ⁽¹⁾ Všichni váleční invalidé, kteří přicházejí v úvahu při pro-
vádění zákona o požitcích válečných poškozenců, jsou povinni podrobiti
se těmto prohlídkám bez ohledu na to, zda již byli vojenskými superarbi-
tračními komisemi prohlédnuti a jimi za válečné invalidy uznáni. Této
povinnosti invalidé dostali, přihlásili-li se již k sociálně-lékařské prohlídce
podle vládních nařízení ze dne 23. dubna 1919, č. 224 Sb. z. a n., případně
ze dne 29. října 1919, č. 575 Sb. z. a n.; nařízení toto se nevztahuje na
osoby, které byly sociálně-lékařskými komisemi již prohlédnuty a neuznány
pravoplatně válečnými invalidy.

⁽²⁾ Z ostatních válečných poškozenců jsou povinni podrobiti se pro-
hlídkám podle tohoto nařízení pouze ti, kteří k tomu budou vyzváni úřady
pro péči o válečné poškozence.

§ 3. — ⁽¹⁾ Místně příslušná okresní úřadovna pro péči o válečné po-
škozence (§ 2 vládního nařízení ze dne 17. října 1919, č. 561 Sb. z. a n.)
obešle válečného poškozence po vykonaném šetření o jeho osobních a ma-
jetkových poměrech k prohlídce, kterou provede lékař ustanovený mini-
sterstvem sociální péče v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví
a tělesné výchovy; administrativní práce spojené s prohlídkou provede
úředník okresní úřadovny.

⁽²⁾ V případech, kdy lékař není s to učiniti při prohlídce konečný nález,
vyžádá si na jeho návrh okresní úřadovna potřebný odborný posudek.

§ 4. — Na základě prohlídky anebo odborného posudku podá lékař pí-
semné dobrozdání obsahující nález o výdělečné schopnosti válečného po-
škozence v procentech. Jde-li o válečného invalidu, jest v nálezu udati
též, zda poranění či choroba atd. dotýčeného jest v souvislosti s vojenskou
službou (příp. vojenskými úkony nebo zajetím) za světové války (§ 1 zá-
kona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n.); dle okolností jest též při-